

endnu mere i sine Rettigheder, vil især i den nærværende Tid ikke have noget Middel til at gjøre sig gjældende. Den offentlige Mening har for meget lang Tid siden erkjendt, at der var noget Unaturligt i den Maade, hvorpaa Barbeerlauget har været indrettet, og det, der var det Vigtigste derved at gjøre, at nemlig Barbeerlaugets Medlemmer skulde være berettigede til Lægepraxis, er i den senere Tid betinget deraf, at Medlemmerne ogsaa skulde have taget Lægeexamen, hvilket er en Betingelse, der saagodtform gjør det umuligt, at noget Barbeerlaug for Fremtiden, naar de nærværende Besiddere ere uddøde, skulde kunne trives. Hvad det angaaer, at Barbeernæringen skulde være fri, kan jeg ikke have noget derimod at erindre, medmindre det skulde være det, at det burde være noget friere, end man i Udkastet vil have det, idet man der vil have, at den, der vil drive Barbeernæring, skal tage Borgerkab. Dersom man gjorde Forskjel imellem Ret til at holde Barbeerstue og Ret til personlig at udøve Barbeernæring, kunde jeg finde nogen Grund dertil; men, da der her er Spørgsmaal om at udøve Barbeernæringen ogsaa uden at holde Barbeerstue, troer jeg, at det hører til de ubetydelige Erhverv, som i Analogie med, hvad der gjælder i andre Tilfælde, meget godt kunde være tilladt, uden at Vedkommende, der udøvede det, skulde have Borgerkab. Hvad dette Borgerkab kunde koste, og det er her 23 Rbd., er heller ikke saa ubetydelig en Byrde for den, der vil drive en saadan Levevei som denne. Dertil kommer, at dersom det at have Borgerkab skal have nogen Betydning navnlig med Hensyn til, at det medfører visse Rettigheder for Exempel i kommunale Forhold, saa vilde det være ganske unaturligt, at den Omstændighed, at Nogen finder for godt at anmeldte, at han vil ernære sig som Barbeer, uden at han iøvrigt besidder nogen anden Egenkab, skulde give ham nogen Forrettighed fremfor mange andre Indvaanere i Byen. Der er som bekendt mange andre Slags Erhverv, der kunne drives uden Borgerkab. Navnlig i det Lovudkast om Handelslaugene i Kjøbenhavn, der i 1846 blev forelagt Provindstilstænderne, saavel som ogsaa i Stændernes Betænkning antages det, at adskillige

Slags Smaahandel kunne drives uden Borgerkab. Dette maatte vistnok ligesaagodt passe sig for Barbeernæringen. Jeg antager, at Barbeererhverv er et ubetydeligere Erhverv end det at være Leietjener, og dertil behøves dog ikke noget Borgerkab. Udvalget har vel villet stille en vis Fordring til Barbererne, at de nemlig skulde aflægge Prøve paa at kunne aarelade og kopsætte; men ligesom dette er ganske mod Sundhedscollegiets Mening, saaledes finder jeg det ogsaa mindre passende, at vedligeholde en saadan Forbindelse imellem en vis, skjønt underordnet, Lægepraxis og Barbeerfaget; det er vistnok det Bedste, at de blive holdte affondrede fra hinanden, og det vilde ogsaa være ubilligt, at ubelufte dem fra at ernære sig ved Barbeernæringen, som ikke maatte have erhvervet disse Færdigheder, ligesom det vistnok heller ikke var godt, at for Mange fik Afgang til at udøve disse Operationer, der dog altid, naar de skulde udføres med Sikkerhed, forudsatte en vis Kunstfærdighed. Jeg finder derfor heller ikke, at det er hensigtsmæssigt med Barbeernæringen at forbinde endog saadan Lægetjenestes Udøvelse, som Udkastet nævner, eller den Ret at sælge Igler. Jeg har ikke Noget imod, at det, Lovudkastet tilsteder Barbererne, maa kunne tillægges Alle og Enhver; men jeg veed ikke, hvorfor Barbererne skulde have mere Rettighed end alle Andre i den omhandlede Henseende, da det dog er Foretagender, der aldeles ikke vedkomme Barbeernæringen. Hvad det angaaer, som man har lagt saa megen Vægt paa, at Barbererne skulde have den Forsigtelse, som saavel den ældre Fattiglovgivning af 9de Marts 1792 som Planen af 1ste Juni 1799 paalægger dem, der holde Barbeerstue, til at modtage Personer, der ere komne tilfælde eller overfaldne af Sygdom paa Gaden, da troer jeg aldeles ikke, at dette paa nogen hensigtsmæssig Maade nu kan forlanges af Barbererne. Det havde sin gode Betydning, saalænge der var Barbeerstuer, der vare forestaaede af Saadanne, der havde Færdighed i at udøve chirurgiske Operationer samt endog vare berettigede til at udøve virkelig Lægepraxis, at man da kunde henvende sig til saadanne Stæder, der vare almindelig kendte, og hvor der altid var Nogen tilstede, der kunde være dem